

Η δεσποινίς 'Αντωνία Λευκράν προς τον υποκόμιτα 'Ερβέ ντε Λαβερίε :

ΕΠΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΜΑΡΣΕΛ ΠΡΕΒΟ

Αυτή την ώρα πού σ'αξ γράφω, κύριε 'Ερβέ, είμαι βέβαιη πώς όμα αποδιαβάσετε τ'ο γράμμα μου και δήτε στο τέλος τ'ο όνομά μου, δέν θά σ'αξ θυμίσω τίποτε. Θά σ'αξ έχουν τύχει τόσες περιπέτειες στη ζωή και θά μ'έχετε ξ'χάσει όλωσδιόλου! 'Ισως, μάλιστα να είμαι υπερβολική, όνομάζοντας περιπέτεια αυτό πού συνέβη μεταξύ μας. Για σ'αξ μάλιστα, έχω την πεποίθησι πώς δέν ήταν τίποτε τ'ο έκτακτο.

Ο ΚΑΥΜΟΣ ΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΗΣ

Θά'χετε ξεχάσει ξέξυπαντος εκείνη τή μικρή πού παρακολούθησατε ένα βράδι, στις 18 Μαΐου, από τή γωνία τής όδου Μπουσσόν ντ' 'Αγκλός μ'όχι τής πλατείας των Πρωσάιδων. 'Εκει με στασιάζατε και μού μιλήσατε και παραστήσατε μαζί ός τήν όδ'ο Μοντοργκέλ, κοντά στο σπίτι μου. Φορούσατε φράκο και άπρη γραβάτα με λουστορένια παπούτσια.

—'Ω, τ'α θυμάμαι όλα τόσο καλά και δέν μπορώ να τ'α βγάλω από τ'ο νου μου. Μου φανόταν, ξέρετε, τόσο άσπιο και τόσο όραίο μαζί να πηγαίνω μαζί σας στο δρόμο και να κουβεντιάζουμε, σαν να έγνοσιζόμαστε από πρίν. Ντρεπόμουν κ' όμως ήμουν κατά βάθος εύχαριστήμενη. 'Ελεγα με τ'ο νου μου :

—'Αφού περπατάει πλάι μου μικροστά σ' όλον τόν κόσμο προτού νυχτώσει άόμα, αυτό θά πη ότι άληθινά δέν με βρίσκει ούτε άσχημη, ούτε κακωτημένη...

Κι' όταν μ' άφήσατε, αφού με φιλήσατε πολύ—πολύ κάτω από τή μεγάλη εκείνη πόρτα (είμαστε, άληθεια, τόσο τρελλοί!), κατάλαβα πώς παρ' όσα και άν σ'αξ είπα, θά ορχόμουν όπισσό στο ραντεβού πού μού είχατε δώσει, για τ'ο μεθαιριανό βράδι, στη γωνία τής όδου Τεράς.

—'Ω, δέν φαντάζεστε πόσο χτυπούσε ή καρδιά μου, όταν κάναμε τόν περίπατό μας και σ'αξ έλεγα, ότι δέν είχα άσθηματικές γνωριμίες, ότι δέν είχα σχετιστεί με άντρες, ότι δέν είχα παραστρατήσει ποτέ ός εκείνη τήν ήμέρα. 'Βσιές έγελούσατε όλη τήν ώρα χαριτωμένα και στενόσαστε κάθε τόσο για να με κοιτάζετε στα μάτια και να μου λέτε :

—Φρόνιμη, ξ ; Καθόλου τρέλλες ; Τ'ο λέτε άληθεια ; Μιά μικρή Παριζιάνα, σαν και σ'αξ ; Με τέτοια μάτια και με τέτοιο στόμα ; Φρόνιμη σ' ήλικία δεκατέντε χρόνων ;...

Σ'αξ εκότταξα κ' έγώ κ' έβλεπα, ότι με μισοπιστεύατε. Κι' όμως ήταν άληθεια αυτό πού σ'αξ έξομολογούμουν. Σ'αξ τ'ο έπαναλαμβάνω και τώρα με όρο και είμαι βέβαιη, ότι θά τ'ο πιστεύατε φρασμένως, αν βρισκόσαστε κοντά μου αυτή τή στιγμή—μιά στιγμή πού δέν έχω καθόλου όρεξι να άστεινω ή να είλω ψέματα.

—'Α, κύριε 'Ερβέ ! Είμαι πολύ άσχημα... 'Εγώ πού ήμουν τόσο καλά, όλη τήν άνοιξη κ' όλο τ'ο καλοκαίρι ! 'Ενόμιζα πώς είχα γιατρευτεί όλωσδιόλου, αλλά μόλις ήρθαν τ'α πρώτα κρύα, μού παρουσιάσθηκε ξανά ό βρογχίτις. Πρέπει όμως να σ'αξ πώ, ότι ποτέ δέν ήμουν έντελώς γερή...

—'Επειτα, και ή δουλειά πού κάνω, είνε άτελειστη για όσες έχω αν άδύνατο στήθος. Δοκιμάζουμε τ'ο ένα μετά τ'ο άλλο τ'α σοσέματα και τ'α γυναικιά, με μεγάλη θερμοκρασία, ένω μ'αξ άνοιγουν ξέσπαρα τήν πόρτα πίσω άπ' τις πλάτες. Και όλη τήν ώρα είμαστε όρθες και γυρίζουμε από δω κ' από κει, σαν άληθινές κουκλες, όπως άλλωστε και μ'αξ λένε.

Δέν θέλω όμως να σ'αξ γράφο θλιβερά πράγματα. Τι μού φταίτε εσείς ; Σ'αξ όμιολογώ ότι δέν είμαι θυμωμένη μαζί σας καθόλου, μ'α καθόλου. 'Εχω μονάχα να σ'αξ ζητήσω κάτι πού θά μού κάμει μεγάλη εύχαρίστησι. Και δέν πιστεύω να μού τ'ο άρνηθήτε, αφού διαβάσατε όλόκληρο τ'ο γράμμα μου.

***

Λοπόν τή βραδείά πού συμφωνήσαμε ν' άνταμώσουμε (σ'αξ είχα πει εύχ), αλλά καταλάβατε πώς αυτό σήμαινε εναι), άφρα τ'ο κατάστημά μου μιά ώρα πού νορίς από τή συνηθισμένη και έτρεξα γρήγορα στο σπίτι, για να κάμω τήν τουαλέττα μου. Δικαιολογήθηκα στη μεγαλύτερη άδελφή μου, πώς θά πήγα να στο θέατρο με κάτι φίλενάδες μου. 'Ηξερα πώς ήμουν πάντα πολύ σοβαρή και δέν τής πέρασε άπ' τ'ο μυαλό καμιά ύποψια.

Σ'αξ βεβαιώνω πώς ήμουν άρκετά νόστιμη όταν έφτασα στη γω-

νία τής όδου Τεράς, όπου έπερτε να σ'αξ περιμένω στις έννιά. Δέν έφορούσα πειά τήν παλιά μου μαύρη φούστα, αλλά ένα όραίο ταγιέρ από μπλε άλλαγά, αντιγυρισμένο από ένα σχέδιο πού είχε κάμει τ'ο κατάστημά μας για μιά 'Εγγλέζα ποιητήσασα, παρωχαλώ ! Και έφτανα τόσο εύχαριστήμενη έπειδή θά σ'αξ ξανάβλεπα, ώστε δέν άσθανάμουν σχεδόν καθόλου καμιά τύχη. Θά

μπορούσατε να με κάνατε ό,τι θέλατε...

Κάθητα στο όραμένο μέρος και περιμένα. Περιμένα μιά, δυό ώρες, αλλά τίποτε. Περιμένα ός τ'α μεσάνυχτα, κοιτάζοντας έρευνητικά στο δρόμο, σ'ε τρόπο πού οι διαβάτες με περνούσαν για κάτι πού δέν ήμουν. Μερικοί μάλιστα με πλησίαζαν και μού πετούσανε παλινόλογα. Δέν ήξερα τί να κάμω για να τούς άποφύγω, αλλά δέν τολμούσα πάλι ν' άπομακρυνθώ, από φόβο μήπως χάσω έσας.

Τέλος πάντων χτύπησε διωδεκάμιση, έκλεισε ό σταθμός των λεωφορείων και μόνο τότε άποφάσισα να γυρίσω σπίτι, για να μιν άνησχησή ή άδελφή μου από τή άπουσία μου. 'Εννοίω τή καρδιά μου πολύ λυπημένη, κύριε 'Ερβέ, και σ'αξ βεβαιώνω ότι δέν κοιμήθηκα καθόλου αυτή τή νύχτα κ' έξωλαρα πολύ.

—'Θά έμπαδίστηκε από τούς οικείους μου ίσως, έλεγα με τ'ο νου μου, ή από ύποθέσεις του. Και δέν μπόρεσε φυσικά να με προειδοποιήση, αφού δέν ήξερε πού κάθομαι.

Ντρεπόμουν όμως έπειδή πήγα μόνη μου στο ραντεβού και συλλογίζομουν :

—'Αν μ' έπεθημώσε κ' απτός πολύ, θάβρισκε τρόπο να ξεφύγει για λίγα λεπτά και θά ορχόταν να με βρή.

Τέλος πάντων, ήμουν πολύ στενοχωρημένη, πού πάντων γιατί δέν ήξερα πού θά συναντηθώμε.

Δέν σ'αξ είχα πει τή διεθυνσί μου, έγώ όμως έγνώριζα τ'ο όνομά σας και τή λέσχη σας, αλλά δέν θά τολμούσα ποτέ να σ'αξ γράψω. 'Υστερ' από πολλές σκέψεις, κατέληξα στο συμπέρασμα πώς άν μ' άγαπούσατε λιγάκι, θά κατορθώνατε για μ' άνταμώνατε, αφού ξέρετε πού εργαζόμουν και ποτέ τελείωνα.

'Επί όλόκληρες βδομάδες, κύριε 'Ερβέ, έβγανα τ'ο βράδι άπ' τ'ο κατάστημά μου και καλύτεροφουσα ταχυικά έξω από τήν πόρτα, κοιτάζοντας μήπως σ'αξ ιδώ νόρησε. 'Επειτα άνέβαινα σιγά—σιγά τήν όδ'ο Ριβολί και έπαρνα τ'ο δρόμο πού είχαμε κάμει τότε μαζί. Ποτέ μου όμως δέν σ'αξ άντάμωσα. 'Ηταν φανερό πειά. Δέν με συλλογίζοσαστε, κ' έπερτε να σ'αξ λημονήσω. Αυτά έλεγα στον έαυτό μου, αλλά δέν μπορούσα να τ'ο κάμω.

—'Όσο περνούσε ό καιρός, τόσο περισσότερο σ'αξ έσπερφόμουν και τόσο περισσότερο έστενοχωριόμουν. Τ'ο πρώτο βράδι σ'αξ είχα βρει πολύ έλκυστικό και είχα άσθανθεί μεγάλη εύχαρίστησι, όταν με φιλήσατε κάτω άπ' τή μεγάλη πόρτα. Τώρα, κρινόντας άπ' τήν έπιθυμία πού είχα να σ'αξ ιδώ, καταλάβαινα πώς σ'αξ άγαπούσα.

Θά ήταν πολύ άπρητο να γελώσατε μ' αυτά πού σ'αξ γράφο, κύριε 'Ερβέ. Στόν νύκτο τ'ο δικό σας παρασύρεται ίσως κανείς από τ'ο θόρυβο των διασκεδάσεων και δέν έχει καιρός ν' άκούση τή φωνή τής καρδιάς του.

'Εμείς, πρέπει να ξεόετε, δέν έχουμε παρ'ο τ'ο κατάστημά και τ'ο σπίτι μας, πού ποτέ σχεδόν δέν είνε εύχάριστο. 'Αμα πηγαίνουμε καμιά βραδείά και στο θέατρο, αυτό άποτελεί ξέαφρασι. Λοπόν τήν ήμέρα, όσην ώρα δοκιμάζουμε οσμίζεττες και μαντί, και τή νύχτα, όταν δέν μ'αξ χωράει τ'ο κρεβάτι μας να κοιμηθώμε, έχουμε όλον τόν καιρό να συλλογίζομαστε έναν άντρα και να θλιβόμαστε.

'Εγώ σ'αξ έσυλλογίζομουν τόσο πολύ σ' αυτό τ'ο διάστημα, ώστε τίποτε σχεδόν δέν μ' εύχαριστούσε πειά. Προτήτερα ήμουν εύθυμη, χαρούμενη τή ζωή μου, είχα πεποιθησι στο μέλλον μου, χωρίς να ξέρω καλά—καλά γιατί. Δέν έπεθημώσα τίποτε πειά, δέν έκοιμόμουν, μπορώ να πώ.

Θά πιστέψετε, κύριε 'Ερβέ, ότι τις τελευταίες δεκατέντε μέρες τού 'Ιουνίου σ'αξ έπεριμένα κάθε βράδι στο πεζοδρόμο, άνέναντι από τή λέσχη σας ; Σ'αξ είδα όχτώ φορές έν όλο, αλλά δέν μπόρεσα να σ'αξ μιλήσω. Δέν έβγαίνατε ποτέ μόνος σας ή, αν συνέβαινε αυτό, μπαίνατε γρήγορα στ' άμάξι σας. 'Επειτα, έγώ έτρεμα τόσο πολύ,

ὅσῳ μου ἦταν ἀδύνατο νὰ περπατήσω ἢ νὰ μιλήσω...

***

Στὰ τέλη Ἰουλίου φύγατε γιὰ τὴν ἔξοχὴ. Εἶδα στὸν «Γαλάτῃ», πού παίρνουν στὸ μαγαζὶ, ὅτι εὐ ὑποκόμης Ἐρβέ ντὲ Λαβεριέρ παραθερίζει στὴν Βανδέας. Στὴν ἀπουσία σας —γιὰ φανταστήτε το— ἦμουν ἥσυχη. Ἡξέρα πὼς δὲν βρισκόσαστε στὸ Παρίσι, πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ εἶδε. «Ἐλεγα στὸν ἐαυτὸ μου τότε :

—Θὰ ξαναγυρῶσθ τὸ φθινόπωρο καὶ θὰ τὸν δῶ. Δὲν εἶμαστε γέροι, οὔτε αὐτός, οὔτε ἐγώ. Θὰ ἦταν ἀληθινὰ παράξενο ἂν δὲν ξαναβλεπόμαστε ποτέ...

Ἡ πρόβλεψί μου μὲ δικαιώσε, γιατί ὅς ἀντάμωσα τὴν ἐπομένῃ κολὰς τοῦ γυρισμοῦ σας στὸ Παρίσι, Θὰ σὰς διηγηθῶ παρακάτω μὲ πῶν τρόπο καὶ δὲν πρέπει νὰ μὴ κρατήσετε θυμὸ, κύριε Ἐρβέ.

Μιὰ μέρα, διαβάζοντας τὴν ἐφημερίδα, εἶδα ὅτι γυρίσατε πίσω στὴν πρωτεύουσα μαζί μὲ πλῆθος προσώπων ποὺ ξεκαλοκαιριάσαν σὲ πύργους. Ξαναπήγα λοιπὸν καὶ φύλαξα βάρδια ἔξω ἀπὸ τὴ λέσχη σας τὸ βράδυ, ἀκριβῶς στὶς ἑννῆκαμιση.

Φαίνεται, ὅτι μὲ εἰσώσε (ἢ μάλλον μὲ μσοῦσε, καθὼς θὰ δῆτε) ἡ τύχη, γιατί δὲν περῆνε παρά τρία λεπτά, θταν ἐσταμάτησε μπροστὰ τοῦ χτίριου ἑνα ἄμαξι. Μέσα σ' αὐτὸ εἶδα μιὰ κυρία. Ἐνας μικρὸς ὑπὸ γυμνασίου, οὔτε νέος καὶ οὔτε γῆρας καὶ ἡ ἀγνοοῦση σημάχθηκε καὶ προχώρησε μέσα, τρέχοντας.

Ἐποῦθε, ὅτι δὲν θὰ πειραχτήτε, κύριε Ἐρβέ, ἂν σὰς πῶ, ὅτι δὲν τὴν ἐβόησα οὔτε ὠμορφη, οὔτε νέη καὶ ὅτι ἡ τουαλέττα τῆς δὲν ἦταν ἀπὸ κεινές ποὺ κίονε γιὰ τίς καθὼς πρέπει κυρίες. Σὲ λίγο γυρίσατε μαζί τῆς, μπήκατε στὸ ὄχημα καὶ φωνάξατε τὸν ἄμαξι :

— Στὴν ὁδὸν Τεράς !

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ αἰσθάνθηκα τὴν καρδιά μου νὰ χτυπά ἄταχτα. Θεέ μου ! Ἡξέρα τί θὰ γινόταν. Θυμώμιον καλὰ τί μου εἶχατε πει :

— Ἐκεῖ ἔχω νοικιασμένο ἑνα σπίτι, πού χροσμεῖται μόνο γι' αὐτὴ τὴ δουλειά...

Θὰ τὸ πιστέψετε; Ὡς ἐκείνη τὴ βουδεῖά, ποτέ μου δὲν εἶχα ἐπιφέρει. Καί, νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθεια, δὲν ξέρω καὶ ἐγὼ γιὰ ποῦ λόγῳ. Ἐποῦθε νὰ γνωρίζω βέβαια πὼς δὲν ζούσατε σὺν ἀσκητῆς. Ἀλλὰ θταν εἶδα ἐκείνη τὴ γυναῖκα, θταν θυμηθῆκα καὶ τὸ μέρος θτου θὰ πηγαίνετε, αὐτὸ μου ἔκανε κακὸ, πολὺ κακὸ...

Δὲν μπορῶ νὰ σὰς περιγράψω σὲ ποιά ἀξιοθνήνητη κατάσταση γύρισα στὸ σπίτι. Πλάγισμα ἀμέσως στὸ κρεβάτι μου ἀρρωστη. Εἶχα κοινοῦσε τὴν ἢ μήπως ἦταν ἀπὸ τὴ συγκίνηση ποὺ εἶχα αἰσθανθεῖ; Ὅλη τὴ νύχτα φλοιοζόμιον ἀπὸ τὸν πυρετὸ. Ἐνοιωθα τὸ στήθος μου σὺν πλακωμένο καὶ ἔβηχα, ὄλο ἔβηχα. Ὁ βήχας μου ἔξακολούθησε νὰ μὲ παιδεύει ἕναν ὀλόκληρο μῆνα. Δὲν ἐσηκώθηκα καθόλου ἀπὸ τότε καὶ φοβάμαι πὼς δὲν θὰ ξανασηκωθῶ ποτέ.

Ἐνοιεῖται, ὅτι δὲν θεωρῶ καθόλου ὑπεύθινο ἐσᾶς, κύριε Ἐρβέ, γιὰ τὴν ἀρρώστεια μου. Ποτέ μου δὲν εἶχα γερὸ στήθος καὶ πάντα διέτρεχα τὸν κίνδυνο νὰ προσβληθῶν οἱ πνευμονές μου. Ἐβηχα κάθε χεῖμα καὶ τὸ κακὸ ποὺ μὲ βρῆκε τότε, κάποτε θὰ μ' ἔβρισκε. Μπορεῖ μονάχα νὰ ἐπεταχύνθητε ἢ ἐκδηλώσει τῆς ἀρρώστειας μου ἔξαιτίας σας, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρχη καμμιά κακὴ πρόθεσι ἐκ μέρους σας.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶνε εὐχάριστο νὰ φεύγη κανεὶς ἀπὸ τὸν κόσμον εἰσοσι χρόνον, χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ ἀκόμα τὴν εὐτυχία τῆς ζωῆς, ἢ-θελὰ νὰ σὰς ζητήσω κάτι, ποὺ θὰ μὴ προξενώσε μεγάλη εὐχαρίστησι καὶ ποὺ δὲν θὰ σὰς ἐστοίχιζε παρά ἐλάχιστο κόπο. Σὰς ζητῶ νὰ ρθῆτε καὶ νὰ μ' ἀποχωρεῖσαστε στὸ σπίτι μου, ἀφοῦ δὲν μπορῶ νὰ ρθῶ ἐγὼ στὸ δικὸ σας.

Ἄ, μὴ φοβάστε. Δὲν θὰ ἐνοχληθῆτε καθόλου. Θὰ ρθῆτε μονάχα στὴν ὁδὸν Μοντοργκελ ἀριθ. 15, θ' ἀνεβῆτε τρία πατώματα, θὰ χτυπήσετε καὶ θὰ ζητήσετε τὴ δεσποινίδα Ἀντωνία Λεγαράν. Θὰ σὰς βρῶν μέσα καὶ θὰ μᾶς ἀφήσουν μόνους.

Ἀδυνατῶσα πολὺ στὸ σῶμα μου τελευταία, ἀλλὰ ἐσεῖς δὲν θὰ δῆτε παρά τὸ πόσοποτό μου, ποὺ εἶνε ἀρετὰ νόστιμο ἀκόμα, σχεδὸν ὅπως ἄλλοτε, ὑποθέτω. Θὰ σπῆσετε καὶ θὰ μὲ φιλήσετε. Ἐγὼ θὰ σὰς κωτάζω, θὰ σὰς χαμογελάω, θ' ἀκούω τὴ φωνὴ σας. Καὶ νομίζω πὼς θὰ πεθᾶνω ὀλόετα εὐχαριστημένη, ἂν μὴ ἐπαρῆτε νὰ φιλήσω τὰ μάτια σας, τὰ μαῖρα καὶ ὀλόκληρα μάτια σας...

MARCEL PREVOST

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Στὴ Κοινωνικότητι τῆς Ἀμερικῆς ἕνας ἔξυπνος ἐπιχειρηματίας ἴδρσε τελευταία ἑνα Ὀδεῖο γιὰ... παταγάλους !

— Συγγέντρως δηλαδὴ 1.500 παταγάλους καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς γυμνάζῃ ν' ἀπομυοῦνται τὴ φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου.

— Ὑστερα ἀπὸ διδασκαλία ὀκτὼ μηνῶν, ὁ πρωτότυπος αὐτός ἐπιχειρηματίας κατόρθωσε νὰ τελειοποιήσῃ σὲ τέτοιο σημεῖο τοὺς... μαθητὰς του, ὅστε μποροῦν ὄχι μονάχα νὰ μιλοῦν, ἀλλὰ καὶ νὰ τραγοῦδον καὶ νὰ σφριζοῦν.

— Οἱ παταγάλοι αὐτοί, τελειώνοντας τῆς σπουδῆς των στὸ Ὀδεῖο, θὰ μποροῦν νὰ δύνουν διάφορες παραστάσεις καὶ συναυλίες σὲ θέατρα Ποικιλιῶν.

— Πρὸ καιροῦ διοργανώθηκε μιὰ δραματικὴ ἀποστολὴ στὸ ὄρος Ἐβερεστ τὸν Ἰμαλαίων, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἔφτασαν σὲ ὕψος 8.534 μέτρων.

— Δυὸ μέλη ὅμως τῆς ἀποστολῆς ἠθέλησαν ν' ἀνεῖθον πὸ ψηλότερα. Μόλις ὅμως ἔφτασαν σὲ ὕψος 8.825 μέτρων πέθαναν ἀπὸ ἀσφυξία.

— Οἱ Κιρκάσιοι, ὡς γνωστόν, εἶνε φυλὴ νομαδική, καὶ τὸν περισσότερο καιρὸ τους τὸν περνοῦν ἐρητύου. Γι' αὐτὸ, τὸ πρῶτο ποὺ πρέπει νὰ μάθῃ ὁ μικρὸς Τσερκέζος, εἶνε ἡ ἰτασία.

— Σὲ μερικὲς φυλές Κιρκάσιων, ἡ μητέρα συνηθίζου νὰ βάζου μικρὰ μαξιλάρια ἀνάμεσα στὰ γόνατα τῶν παιδιῶν τους, θταν τὰχουν ἀκόμα στὶς φασκιές, γιὰ νὰ τὰ συνηθίσουν ἔτσι εἰκολώτερα στὴν ἰτασία, θταν μεγαλώσουν.

— Ἐπίσης οἱ Κιρκάσιοι ἔχουν τὴ συνήθεια νὰ κύνουν τοὺς γάμους των μὲ εἰκονικῆς ἀπαγωγῆς.

— Ὁ ὑποψήφιος σύζυγος πηγαίνει ἔξυπτος στὴν κατασκήνωσι τῶν μελώντων πενηθῶν του καὶ ἀρπάζει τὴ μηρητὴ του, ἐνῶ οἱ οἰκετοὶ καὶ συγγενεῖς τῆς προσποιοῦνται ὅτι τὸν καταδιώκουν.

— Σύμφωνα μὲ τῆς τελευταίης ἀναλύσεως ἐνὸς Γερμανοῦ χημικοῦ, κάθε τόννος θαλασσίου ὕδατος περιέχει 50 χιλιοστόγραμμα χρυσοῦ.

— Ὀλόκληρη ἡ ποσότης τῆς θαλάσσης ποὺ ὑπάρχει στὴ Γῆ, ἀνέρχεται σὲ 1.320 ἑκατομμύρια κυβικά χιλιάλιτρα.

— Ἐπομένως, διὴ τὴ θάλασσα τῆς Γῆς περιέχει 69.000 δισεκατομμύρια κιλὰ χρυσοῦ.

— Ὅλο οἱ κάτοικοι τῆς Γῆς ἀνέχονται σὲ 1.500 ἑκατομμύρια.

— Ἄν, λοιπὸν, ἦταν δυνατόν νὰ ἐξαχθῆ ὄλο τὸ χρυσὸ αὐτὸ περιέχεται

στὴ θάλασσα, κάθε ἄνθρωπος θάχε στὸ μεριδί του 46.000 κιλὰ χρυσοῦ, ἀξίας 695 ἑκατομμυρίων γαλλικῶν φράγκων !...

— Ὑστερα ἀπὸ τὸν Ἐβρωπαϊκὸ πόλεμο, ὁ ἐμπορικὸς στόλος τῆς Ἀγγλίας περιορίστηκε σὲ 22.504.001 τόνους, τῆς δὲ Ἀμερικῆς σὲ 18.608.000.

— Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ὕστερα ἀπὸ τὴ βαρυτάτη φορολογία ποὺ ἐπέβαλλε στὰ ραδιόφωνα, ἀποφάσισε τελευταία νὰ τὰ κἀμῃ καὶ μονοπώλιο τοῦ Κράτους.

— Σ' ὀλόκληρη τὴν Ἰαπωνία ὑπάρχουν σήμερα 25.000 ἐργοστάσια ποὺ κατασκευάζουν «σακί».

— Τὸ «σακί» εἶνε τὸ ἐθνικὸ ποτὸ τῶν Ἰαπώνων καὶ παρασκευάζεται ἀπὸ τὸ κυριώτερο προϊόν τῆς χώρας των, τὸ ρῖζι.

— Ἡ Ἀμερικὴ κατὰ τὸν περασμένο χρόνον, ἐπὶ τῆς ἐγχωρίου τῆς καταναλώσεως, ἐξήγαγε στὸ ἔξωτερικὸ ἔλαστικὰ καὶ σαμπερῆλες αὐτοκινήτων ἀξίας 15.988.000 δολλαρίων.

— Στῆς θάλασσες τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ ἔξῃ ἑνα κἀρι ποὺ λέγεται «Ἀναμὰς», τὸ ὅποιο πετάει στὸν ἀέρα σὲ ὕψος 3 μέτρων !

— Ἡ πολυμρότερος ἀμαζόνες διου τοῦ κόσμου, εἶνε ἡ γυναῖκες τῆς Δαχομῆς.

— Ὅπως γάσσει δὲ ἑνας Ἐβρωπαῖος περιηγητῆς, ἡ γυναῖκες τῆς Δαχομῆς ἔχουν καταρτίσει καὶ εἰδικὸ σῶμα Ἀμαζόνων.

— Στὸ σῶμα αὐτὸ κατατάσσονται ὅσοι γάσσουν τοὺς ἄντρες των ἢ τοὺς ἀδελφούς των σὲ κανένα πόλεμο.

— Τὸ πρῶτο ὑποβρυχίου ἐπενόησε καὶ κατασκεύασε στὰ 1624 ὁ Ὀλλανδὸς Κορηλῖος φὸν Ντίπλ.

— Ὁ παγκοσμίου φήμης κινηματογραφικὸς ἐπιχειρηματίας Γκρίφιθ, ἐντὸς μᾶς 20ετίας ἔχει «κινῆσει» 480 φιλμ, τὰ ὁποῖα τοῦ ἐστοίχισαν 22.835.000 δολλαρίων.

— Τὸ καθαρὸ κέρδος ὄλων αὐτῶν τῶν ταινιῶν ἀνέρχεται σὲ 2.300.000 δολ.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

